

Arrest

nr. 132 651 van 31 oktober 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, op 16 mei 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 april 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 mei 2013 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 25 september 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DE WILDE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve merkt de Raad op dat artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:

- 39/71;
- [...];
- 39/73, § 1;
- 39/73-1;
- 39/74;
- 39/75;
- 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;
- 39/77, § 1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesesemorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesemorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesesemorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesesemorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.”

1.2. Artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet voorziet dat de verzoekende partij die daarom heeft verzocht “over een termijn van vijftien dagen [beschikt] om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.”

Artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad het ontbreken van het vereiste belang vaststelt wanneer de verzoekende partij geen synthesesemorie “zoals bedoeld in het vijfde lid heeft ingediend”.

Uit de samenlezing van het vijfde en zesde lid van artikel 39/81 van de vreemdelingenwet blijkt dat de voorwaarde van tijdigheid en de voorwaarde dat alle middelen moeten worden samengevat, cumulatief vervuld moeten zijn opdat de Raad uitspraak zou kunnen doen op basis van de synthesesemorie. Indien de wetgever immers enkel zou hebben gewild dat de synthesesemorie binnen de voorgeschreven termijn werd ingediend, had hij in het zesde lid van artikel 39/81 van de vreemdelingenwet de woorden “zoals bedoeld in het vijfde lid”, achterwege gelaten. Blijkens het gebruik van die woorden is het duidelijk niet voldoende dat verzoekende partij louter door het tijdig indienen van een memorie blijkt geeft van haar volgehouden belangstelling om de vernietiging van de aangevochten beslissing na te streven, maar moet die memorie inhoudelijk ook nog overeenstemmen met het bepaalde in het vijfde lid van artikel 39/81 van de vreemdelingenwet, met andere woorden de aangevoerde middelen samenvatten.

De sanctie dat de Raad, ook wanneer verzoekende partij tijdig een niet wetsconforme synthesememorie neerlegt, het ontbreken van het vereiste belang dient vast te stellen blijkt derhalve zonder meer direct en ondubbelzinnig uit de tekst van de wet.

De Raad stelt vast dat in voorliggende zaak verzoeker in de synthesememorie zijn middelen zoals uiteengezet in het inleidend verzoekschrift niet samenvat, doch deze zonder meer integraal herneemt en verder aanvult.

De vraag of de verzoeker met het neerleggen van dergelijke synthesememorie heeft voldaan aan het bepaalde in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet, werd ter terechtzitting van 17 oktober 2014 aan een tegensprekelijk debat onderworpen.

Ter terechtzitting betwist de raadsman niet dat de middelen zoals uiteengezet in het inleidend verzoekschrift volledig werden herhaald in de synthesememorie. Hij stelt evenwel dat de middelen werden aangevuld als repliek op de nota van verwerende partij, dat de synthesememorie de enige mogelijkheid is die verzoeker heeft om een dergelijke repliek te geven en dat hij alle belangrijke elementen dient te hernemen. Een nog kortere samenvatting dan de synthesememorie van vier bladzijden is derhalve onmogelijk. Verder wijst de raadsman op de definitie van het woordenboek Van Dale uit 1976 waarin als eerste betekenis van 'samenvatten' het bij elkaar nemen en het geheel verenigen wordt vermeld. Hij stelt dat het begrip 'synthese' niet noodzakelijk een verkorting impliceert doch het resultaat is van de these en antithese, of het samenbrengen van alle elementen, in casu het verzoekschrift en de nota met opmerkingen.

De Raad wijst op de vaste rechtspraak van de Raad van State waar het begrip 'samenvatten' wordt gedefinieerd als het in het kort weergeven of herhalen. Uit dezelfde vaste rechtspraak blijkt genoegzaam dat het loutere hernemen van de middelen, zonder meer, daarentegen niet als het samenvatten ervan in de zin van de voornoemde bepaling kan worden beschouwd. (RvS 16 september 2014, nr. 228.370 en nr. 228.376)

Het loutere feit dat verzoeker in zijn synthesememorie de initiële tekst van zijn verzoekschrift heeft aangevuld met een repliek, laat echter niet toe te concluderen dat dit procedurestuk toch wetsconform zou zijn en dat de in artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet voorziene bepaling niet van toepassing zou zijn.

De vaststelling blijft dat de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift niet worden samengevat, doch integraal worden hernomen. Deze vaststelling wordt overigens niet betwist door verzoekers raadsman.

Indien in geval van repliek de middelen gewoon zonder samenvatting ervan in de synthesememorie hadden mogen worden hernomen, dan had de wetgever dit moeten aangeven, hetgeen hij niet heeft gedaan. In de parlementaire voorbereiding van de wettekst is er voor een andere interpretatie overigens ook geen indicatie te vinden.

De Raad kan derhalve slechts vaststellen dat geen wetsconforme synthesememorie werd neergelegd.

Overeenkomstig artikel 39/8, zesde lid van de vreemdelingenwet wordt bijgevolg het ontbreken van het vereiste belang vastgesteld

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig oktober tweeduizend veertien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES